

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: طارق - هوادار (ساما - ادامه
دهندگان)
شاعر: شهید فرزانه داوود (سرمد)
۱۷ نومبر ۲۰۱۱

عقاب زخمی

بریز بار دگر زین شراب در جامم
که لذت دگری داشت تلخی کامم
زبانه می کشداز ذره ذره جسمم
لهیب سرکش عشقیکه سوخت آرامم
گل وجود مرا پخته کرد کوره عشق
مگر هنوز بر نفسش چو باده خامم
ز خون خویش خطی میکشم بسوی شفق
چه خوب عاشق این سرخی سرانجامم
به سنگلاخ وفا رهنوردی آسان نیست

مگیر خرده فراوان به لغزش گامم
نوید فتح شبستان دهم به رهروان
سرود رزم پیام آوران شود نامم
زنور تجربه بیناست چشم من صیاد
چه ممکن است کشد دانه تو در دامم
عقاب زخمی ام می توانیم کشتن
مگر محال بود لحظه ای کنی رامم
تویی که پشت تو میلرزد از تصور مرگ
منم که زندگی دیگر است اعدامم
غبار منت کس بر جبین من ننشست
که چشم مهر نیفتاده بر سر با مم
نسیم سرد جفا میوزد اگر چه به شهر
نگاه گرم تو بخشد هنوز الها مم
دبیر عشق مرا درس زندگی آموخت
مگر هنوز به نزدش چوکودک خامم
زبس که زود زکف رفت لحظه های امید
بسی دریغ بود از شتاب ایا مم
زتیره رنگی شب در دلم هر اسی نیست
چراغ چشم تو باشد ستاره شامم

برگرفته از : سکوت تلخ – مجموعه اشعار شهید:
داوود (سرمد)

یادداشت:

مصرع های ششم از بالا و چهارم از پائین در دو نشریه "خیلواکی- شماره دوم" و "ندای آزادی- دوره پنجم - شماره دوم - عقرب ۱۳۹۰" چنین آماده است:

"مگر هنوز به دستش چون باده خامم" و
"زبس که زود زکف رفت لحظه ها "سرمد"

ویراستار پورتال AA-AA